ளெல்லாராலும் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றும் குமாரர்களெல்லாராலும் பூஜிக்கப்பெற்றும் ஒத்த பிராயமுள்ள எல்லாரையும் பலமுறை தழுவிக்கொண்டும் அழகான தமது கிருகத்திற் பிரவேசித்தார். பிரபாஸ தீர்த்தத்திலிருந்து வந்த கண்ணபிரானைத் தேவிமாரனைவரும் பூஜித்தனர்.

அர்ஜுனவனவாஸபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுமுப்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸுபத்ராஹரண பர்வம்.

(ரைவதகபர்வதத்தில் உத்ஸவத்துக்குக் கிருஷ்ணன்முதலானவர்கள் போனபோது ஸந்யாசியாகவந்த அர்ஜுனனைக்கண்டதும், அவனுக்கு ஸுபத்ரையிடம் விருப்பமிருப்பதைத் தெரிந்து ஸுபத்திரையை அவன் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கிருஷ்ணன் அநுமதிசெய்ததும், ஸுபத்ரா கல்யாணவிருத்தாந்தத்தை யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களுக்குத் தூதர்களால் தெரிவிக்க அவர்களும் அதை அங்கீகரித்ததும்.)

ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, சில நாளானபின், அந்த ரைவதக பர்வதத்தில் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் செய்கிற உத்ஸவம் ஒன்று நடந்தது. அந்தக் கிரிபூஜையென்னும் உத்ஸவத்தில் வீரர்களான போஜர்களும் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் ஆயிரக்கணக்கான பிராம்மணர்களுக்குத் தானங்கள் செய்தனர். அரசரே! அந்தப் பர்வதத்தின் நாலு பக்கங்களிலுமுள்ள பிரதேசங்களெல்லாம் அனேக இரத்தினங்களினுலிழைக்கப்பட்ட விசித்திரமான மாளிகைகளாலும் கற்பகவிருக்ஷங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கே சில வாத்தியக்காரர்கள் வாத்தியங்களை வாசித்தனர். நர்த்தனஞ்செய்பவர் நர்த்தனம் செய்தனர். பாடகர்கள் சங்கீதம் பாடினர். மஹா பராக்ரமசாலிகளான விருஷ்ணிவம்சகுமாரர்கள் அலங்காரங்களைச் செய்துகொண்டு பொன்னினுல் விசித்திரமாகிய தேர்களிலேறி எங்கும் திரிந்தனர். நகரத்துஜனங்கள் மனைவிகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் காலால் நடந்தும் பலவித வாகனங்களிலேறியும் சஞ்சரித்தனர். ஜனமேஜயரே! அப்போது, பிரபுவான பலராமர் மதுபானத்தினுல்

ளெல்லாராலும் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றும் குமாரர்களெல்லாராலும் பூஜிக்கப்பெற்றும் ஒத்த பிராயமுள்ள எல்லாரையும் பலமுறை தழுவிக்கொண்டும் அழகான தமது கிருகத்திற் பிரவேசித்தார். பிரபாஸ தீர்த்தத்திலிருந்து வந்த கண்ணபிரானைத் தேவிமாரனைவரும் பூஜித்தனர்.

அர்ஜுனவனவாஸபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுமுப்பத்தோன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம்.

(ரைவதகபர்வதத்தில் உத்ஸவத்துக்குக் கிருஷ்ணன்முதலானவர்கள் போனபோது ஸந்யாசியாகவந்த அர்ஜுனனைக்கண்டதும், அவனுக்கு ஸுபத்ரையிடம் விருப்பமிருப்பதைத் தெரிந்து ஸுபத்திரையை அவன் எடுத்துக்கொள்ளும்படி கிருஷ்ணன் அனுமதிசெய்ததும், ஸுபத்ரா கல்யாணவிருத்தாந்தத்தை யுதிஷ்டிரர் முதலானவர்களுக்குத் தூதர்களால் தெரிவிக்க அவர்களும் அதை அங்கீகரித்ததும்.)

ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, சில நாளானபின், அந்த ரைவதக பர்வதத்தில் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் செய்கிற உத்ஸவம் ஒன்று நடந்தது. அந்தக் கிரிபூஜையென்னும் உத்ஸவத்தில் வீரர்களான போஜர்களும் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும் ஆயிரக்கணக்கான பிராம்மணர்களுக்குத் தானங்கள் செய்தனர். அரசரே! அந்தப் பர்வதத்தின் நாலு பக்கங்களிலுமுள்ள பிரதேசங்களெல்லாம் அனேக இரத்தினங்களினலிழைக்கப்பட்ட விசித்திரமான மாளிகைகளாலும் கற்பகவிருக்ஷங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்கே சில வாத்தியக்காரர்கள் வாத்தியங்களை வாசித்தனர். நர்த்தனஞ்செய்பவர் நர்த்தனம் செய்தனர். பாடகர்கள் சங்கீதம் பாடினர். மஹா பராக்ரமசாலிகளான விருஷ்ணிவம்சகுமாரர்கள் அலங்காரங்களைச் செய்துகொண்டு பொன்னினல் விசித்திரமாகிய தேர்களிலேறி எங்கும் திரிந்தனர். நகரத்துஜனங்கள் மனைவிகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும் நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் காலால் நடந்தும் பலவித வாகனங்களிலேறியும் சஞ்சரித்தனர். ஜனமேஜயரே! அப்போது, பிரபுவான பலராமர் மதுபானத்தினல்

மயங்கி ரேவதியுடன்கூடக் [1] கந்தர்வர்களால் பின் செல்லப்பெற்ற வராக் அங்கே சஞ்சரித்தனர். அவ்வாறே, யாதவர்களுக்கு அரச னும் பராக்கிரமசாலியுமான உக்கிரஸேனன், கந்தர்வர்கள் பின்னே பாட மங்கையர்களனேகரைத் துணையாகக்கொண்டு சஞ்சரித்தான். யுத்தத்தில் அடங்காத கர்வமுள்ளவர்களும் மதுபானத்தால் மயக்கமுள்ளவர்களுமான பிரத்யும்னனும் சாம்பனும் உயர்ந்த புஷ்பங்களையும் வஸ்திரங்களையும் தரித்துத் தேவர்களைப்போல உலாவினர். அக்ரூரர், ஸாரணன், கதன், பப்ரு, விதூரதன், நிசடன், சாருதேஷ்ணன், பிருது, விப்ருது, ஸத்யகன், (அவன் குமாரனை) ஸாத்யகி, பங்ககாரன், மகாரவன், ஹார்த்திக்யன், உத்தவர் ஆகிய இவர்களும் இங்கே சொல்லப்படாத மற்றுமனே கரும் பெண்களாற் சூழப்பட்டுப் பாடகர்களுடன் தனித்தனி ரைவதகமலையில் நடக்கும் அந்த உத்ஸவத்தைச் சிறப்பித்தனர். கிருஷ்ணன் மகிழ்வுற்றுத் தமது ஸ்திரீகளுடன்கூட அவ்விடம் சென்று பிராம்மணர்களுக்குத் தானங்களைக்கொடுத்துப் பிறகு ஸந்யாஸியைக் கண்டார். மிக்க ஆச்சரியமும் விநோதமுமான அந்த உத்ஸவம் நடந்துகொண்டிருக்கையில், கிருஷ்ணனும் அர் ஜுனனும் சேர்ந்து உலாவினர். அங்கே உலாவிக்கொண்டிருந்த அவர்கள், வஸுதேவர் பெண்ணாகிய அழகிய ஸுபத்திரை அலங் காரஞ்செய்துகொண்டு தோழிமார்களின் நடுவிலிருக்கக் கண்டனர். அவளைக் கண்டவுடன், அவள்மேல் அர்ஜுனனுக்கு விருப்பம் உண் டாயிற்று. அப்போது மனத்தில் ஒன்றையே சிந்தித்துக்கொண்டி ருந்த அந்த அர்ஜுனனது கருத்தைப் புருஷஶ்ரேஷ்டரான கிருஷ்ண பகவான் கண்டறிந்து நகைத்து, 'பாரதனே! இதென்ன? காட்டி லிருக்கும் ஜிதேந்திரியனுடைய மனம் சிற்றின்பப்பற்றினால் கலங்கு கிறது. அர்ஜுனா! இவள் எனக்கும் ஸாரணனுக்கும் உடன்பிறந்த வளாகிய ஸுபத்ரையென்பவள். என் பிதாவுக்கு அன்புள்ள பெண்; உனக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும்; உனக்கு விருப்பமிருந்தால் என் பிதாவுக்கு நானே தெரிவிப்பேன்' என்றார். அவர் அப்படிச் சொல்ல, அர்ஜுனன், 'இவள் வஸுதேவருடைய பெண்; வாஸு தேவருக்குச் சகோதரி; அழகு நிரம்பினவள். இவள் யாரைத் தான் மயங்கச்செய்யாள்? உமது தங்கையான இந்த யாதவப் பெண் என் மனைவியாவாளாயின் எனக்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்ததாகும் என்பது திண்ணம். ஜனார்த்தனரே! இவளை நான் அடைவதற்கு என்ன உபாயம்? அதைச் சொல்லும். மனிதன் செய்யக்கூடியவற்றையெல்லாம் நான் செய்வேன்' என்று சொன்னான்.

1 பாடகர்கள்.

கண்ணபிரான், 'புருஷஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனா! ஸ்வயம்வரம் தான் க்ஷத்திரியர்களுக்குரிய விவாஹம். ஆனால், ஸ்திரீகளின் ஸ்வபாவம் நிச்சயிக்கக் கூடாததாயிருப்பதனால் அதில் நிச்சயமில்லை. பலாத்காரமாக எடுத்துக்கொண்டு போவதும் க்ஷத்திரிய வீரர்களுக்கு நியாயமான விவாஹமென்று தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்கள் அறிகின்றனர். அர்ஜுனா! சூரனும் யதிவேஷத்தைத் தரித்தவனுமாகிய நீ காலத்தினுடைய அனுகூலத்தை எதிர்பார்த்து எனது சிறந்த ஸஹோதரியைப் பலவந்தமாக எடுத்துக்கொண்டுபோ. ஸ்வயம்வரம் செய்தால் அவளுடைய கருத்தை யார் கண்டார்?' என்றார். அதன் பிறகு, அர்ஜுனனும் கிருஷ்ணனும், செய்யவேண்டிய உபாயத்தை நிச்சயம் செய்துகொண்டு, இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வஸிக்கும் தர்மராஜருக்கு அதையெல்லாம் தெரிவிப்பதற்காகச் சீக்கிரம் செல்பவர்களாகிய சில தூதர்களை அப்போதே அனுப்பினர். மஹாவீரரான தர்மபுத்திரர், அதைக்கேட்டதும், குந்தியோடுகூட அனுமதிகொடுத்தார். பீமஸேனனும் அதைக்கேட்டுத் தங்கள் காரியம் நிறைவேறினதாக நினைத்தான். இவற்றையெல்லாம் தூதர்வந்து சொல்லக்கேட்டு, சிறந்த புத்தியுள்ள கிருஷ்ணபகவான், அர்ஜுனனுக்கு அனுமதிகொடுத்துவிட்டு, காரியம் இவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்று மனத்திற்குள் வைத்துக்கொண்டு தூதர்களுடன்கூடவே துவாரகைக்குச்சென்றார்.

இருநூற்றுநாற்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துவாரகையின் வெளித்தோட்டத்தில் வசித்த அர்ஜுனனை ஸந்யாசியென்று யாதவர்கள் கண்டதும், அவனை ஸுபத்ரையின் கன்யாந்தப்புரத்தில் வசிக்கும்படி பலராமர் சொன்னதும்.)

சாரர்களால் ஸமாசாரம் தெரிவிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் அனுமதி கொடுத்தார். பிறகு, கிருஷ்ணனால் செய்யவேண்டிய உபாயத்தைச் சொல்லி விடைகொடுக்கப்பெற்ற அர்ஜுனன், கிருஷ்ணனுடைய அபிப்பிராயப்படி சென்றான். அவன் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகத் துவாரகாநகரத்தின் ஸமீபத்திலுள்ள ஒரு சோலையில் தங்கினான். அப்போது ரைவதகமலையில் அந்த உத்ஸவம் முடிந்து யாதவர்களனைவரும் துவாரகாநகரத்துக்குச் சென்றனர். அநேக மரங்களாற் சூழப்பட்ட அழகிய அந்த

உத்யானவனத்தில் சுபத்திரையை நினைத்துக்கொண்டே ஒரு கற்பாறையின்மேல் அர்ஜுனன் உட்கார்ந்திருந்தான். ஆச்சா மரங்கள், பனைமரங்கள், அச்வகர்ணமரங்கள், மகிழமரங்கள், மருத மரங்கள், சண்பகமரங்கள், அசோகமரங்கள், புன்னைமரங்கள், தாழைகள், பாதிரிமரங்கள், கொன்றைமரங்கள், அங்கோலமரங்கள், திலிசமரங்கள் முதலிய அனேக மரங்களினாற் சூழப்பட்ட கற் பாறையின்மேல் உட்கார்ந்து, அழகாகப்பேசும் ஸுபத்ரையை அடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டிருந்த அந்த அர்ஜுனன், தற்செய லாக வந்துசேர்ந்த யாதவ வீரர்களைக் கண்டான். பலராமர், ஹார்த்திக்யன், ஸாம்பன், ஸாரணன், பிரத்யும்னன், கதன், சாரு தேஷ்ணன், விதூரதன், பானு, ஹரிதன், விப்ருது, ப்ருது இவர் களையும் மற்றுமுள்ள அனேகரையும் கண்டு மனத்திலுள்ள துய ரத்தை அடக்கிக்கொண்டான். பிறகு, யாதவர்களனைவரும் சேர்ந்துவந்து அந்த ஸந்யாஸியைக்கண்டு அன்போடும் வணக்கத் தோடும் சுற்றி நின்றனர். பிறகு, அந்த அர்ஜுனன் மனமகிழ்ந்து நல்வரவை விசாரித்தான். 'இந்த அழகான கற்பாறையின்மேல் யாவரும் உட்காருங்கள்; உட்காருங்கள்' என்று அந்த யதியினாற் சொல்லப்பட்ட அந்த யாதவச்ரேஷ்டர்களெல்லாரும், 'நல்வரவு' என்று சொல்லி, சமீபத்தில் உட்கார்ந்தனர். யதுவீரர்கள் பக்கங்களில் உட்கார்ந்தபின், அர்ஜுனன் தன் கருத்தை மறைத் துக்கொண்டு க்ஷேமம் விசாரித்தான். பலராமர், 'எல்லாம் க்ஷே மம்' என்று சொல்லி, 'பிராம்மணரே! எங்கிருந்து வந்திருக் கிறீர்? புண்ணியமுள்ளவைகளான எந்தெந்த மலைகளையும் தீர்த் தங்களையும் க்ஷேத்திரங்களையும் வனங்களையும் பார்த்திருக்கிறீர்? பேசுகிறவர்களிற் சிறந்தவரே! நீர் என்மீது அனுக்கிரகஞ்செய்து சொல்லக்கடவீர்' என்று சொன்னார்.

ஜனமேஜயரே! அவன், தான் பார்த்த தீர்த்தங்களையும் பர்வதங்களையும் நதிகளையும் வனங்களையும் பற்றிய விருத் தாந்தங்களைச் சொன்னான். ஜனமேஜயரே! அப்போது பரிசுத்த மான தர்ம கதைகளைக் கேட்டுச் சந்தோஷமடைந்த யாதவவீரர் கள் கதையின் முடிவில் அந்த ஸந்யாஸியைப் பூஜித்தனர். ஜனமேஜயரே! பிறகு, யாதவர்களனைவரும், 'ஸந்யாஸிவேஷத் தோடு கூடிய இந்தச் சிறந்த பிராம்மணர் நம்முடைய தேசத் துக்கு அதிதியாக வந்திருக்கிறார். எந்த இடத்திலிருந்து உபத் திரவமில்லாமல் இவர் வஸிக்கலாம்?' என்று ஆலோசித்தனர். பலராமரோடு இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டிருந்த யாதவர்களனை வரும், தங்களையெல்லாம் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவராகிய கண்ண பிரான் வருகிறதைக் கண்டனர். பலராமர், 'குழந்தாய்!

கேசவா! வா' என்றழைத்து, 'ஸந்யாஸாஸ்ரமத்தை வகித்திருக்கும் வித்வானை இந்த அந்தணர் நம்முடையதேசத்துக்கு அதிதியாக வந்திருக்கிறார். மழைக்காலத்திய நான்குமாதங்களிலும் வஸிப்பதற்காக நமது நகரத்தை நோக்கிவந்தவர். கிருஷ்ணா! இவர் எந்த இடத்தில் வஸிக்கலாமென்பதை எனக்குச் சொல்' என்று கேட்டார். கிருஷ்ணன், அதனைக் கேட்டு, 'மஹானுபாவரே! நீங்களிருக்கையில் நியாயமாக நான் பராதீனன். யாதவர்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறவரே! உமக்குப் பிரியமான இடத்தில் இவரை வஸிக்கச்செய்யலாம்' என்று சொன்னார். மஹாபலசாலியான அந்தப்பலராமர், அந்தச்சொல்லினால் ஸந்தோஷமடைந்து, கிருஷ்ணனைத் தழுவிக்கொண்டு ஆலோசனை செய்து, 'இந்தப் புத்திமானான ஸந்யாஸி வருஷாகாலத்திய நாலுமாதங்களும் ஸுபத்ரையின் கன்னியாந்தப்புரத்தில் வேண்டியபோஜனத்தைப் புஜித்துக்கொண்டு தோட்டத்தில் கொடிப்பந்தல்களில் வஸிக்கலாமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. குழந்தாய்! உன் அனுமதிபெற்றால் யாதவர்களெல்லாரும் ஒப்புக்கொள்வர்' என்று சொன்னார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், 'இவர் சிறந்த பலசாலியும் பார்ப்பதற்கு அழகுள்ளவரும் இன்சொற்சொல்லுகிறவரும் ஒளியுள்ளவரும் கல்வி கேள்வி மிகுதியாக உடையவருமாயிருக்கிறார். இவர் கன்னியாமாடத்தின் ஸமீபத்தில் வஸிப்பது தகாதென்பது என் கருத்து; ஆனால், நீர் பெரியவர்; விதிக்கத்தக்கவர்; நடத்துகிறவர்; சாஸ்திரங்தெரிந்தவர்; தர்மத்தைச் செவ்வையாக அறிந்தவர்; நீர் சொல்லுகிறதை நான் தடுப்பதில்லை; நீர் சொன்னதைச் செய்வேன்; நன்மைதீமைகளை அறிபவர் உம்மைவிட வேறு யாருமில்லை' என்று சொன்னார். அந்தப் பலராமர், 'இவர் தேசத்துக்கே அதிதி; மகிமைபொருந்தியவர்; தர்மிஷ்டர்கள் யாவரிலும் சிறந்தவர்; திருப்தியுள்ளவர்; வினயமுள்ளவர்; ஸத்தியமே பேசுகிறவர்; ஜிதேந்திரியர்; இவர் ஸந்யாஸாஸ்ரமத்தை வஹிப்பவர்; மனத்தை யாரறியலாம்? தாமரைக்கண்ணா! என் சொல்லினாற் கட்டளையிடப்பட்ட நீ, இவரை அழகான கன்னியாந்தப்புரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸுபத்ரைக்குத் தெரிவி. பக்ஷணங்களையும் போஜனங்களையும் பானங்களையும் விருப்பமான மற்ற உணவுகளையும் கொடுத்து உபசரி' என்று சொன்னார்.

இருநூற்று நாற்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(தான் முன் கேட்டிருந்த லக்ஷணங்களினால் அர்ஜுனனென்று சந்தேகித்த ஸுபத்ரை பாண்டவர்களுடைய க்ஷேமத்தை விசாரித்ததும், அர்ஜுனன் உண்மைசொன்னதனால் காதல்கொண்ட அவளைப் பற்றி ருக்மிணி தேவகிக்குத் தெரிவித்ததும், ஸுபத்ரா விவாஹத்தை நடத்துவதற்காகச் சிவோத்ஸவம் என்ற காரணத்தைக் கொண்டு கிருஷ்ணன் யாதவர்களோடு கடலிலுள்ள தீவிற்குச் சென்றதும்.)

அந்தக் கிருஷ்ணன், 'அப்படியே செய்யலாம்' என்று சொல்லி அந்தஸங்யாஸியுடன் ஸங்கேதஞ்செய்துகொண்டு சந்தோஷமடைந்தார். ரைவதகபர்வதத்தில் கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் இஷ்டப்பிரகாரம் சஞ்சரித்த பிறகு, கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனைக் கையினாற் பிடித்துக்கொண்டு துவாரகா நகரத்தில் பிரவேசித்தார். ஸௌக்கியத்திற்குரிய பொருள்களெல்லாம் நிரம்பியதும் அழகியதுமான தமது அரண்மனையில் பிரவேசித்து ருக்மிணிக்கும் ஸத்தியபாமைக்கும் அர்ஜுனன் தீர்த்தயாத்திரைக்கு வந்திருப்பதைத் தெரிவித்தார். அவர்களிருவரும் கிருஷ்ணன் சொன்னதைக் கேட்டு, 'பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனன் நம் ஊருக்கு வருகிறதை நாம் எப்போது காண்போமென்ற பெரிய ஆசை எங்களிருவருக்கும் எப்போதும் மனத்திலிருந்துகொண்டே இருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு ருக்மிணியும் ஸத்தியபாமையும் மிகப்பிரியமாகச் சந்தோஷத்துடன் பேசுவதைக் கண்டு அந்த ஸங்யாஸி சந்தோஷமடைந்தார். எல்லாரும் ஸந்தோஷப்படுவதனால் அந்த ஸங்யாஸிவேஷந்தரித்த அர்ஜுனனும் ஸந்தோஷமடைந்தான். நிஜரூபம் தெரியாமல் வந்து சேர்ந்திருக்கும் அர்ஜுனனை எல்லாரும் பூஜிக்கக்கண்டு கிருஷ்ணபகவான் தாமும் சந்தோஷத்துடன் கௌரவித்துப் பூஜைசெய்தார். மனத்துக்கினிய அதிதியும் மிகச்சிறந்தவனுமாக வந்திருக்கிற அந்த யதியைப்பார்த்து அந்தக் கிருஷ்ணபகவான், தம்முடன் பிறந்த சகோதரியான ஸுபத்ரைக்குப் பின்வருமாறு சொல்லலானார்:

'ஸுபத்ரையே! இந்த ரிஷி நமது தேசத்துக்குப் புதியவராகவந்தவர்; உறுதியான நியமமுள்ளவர். இவர் உன் கன்னியாந்தப்புரத்தில் வசித்துக்கொண்டு எப்போதும் பூஜையைப் பெறக்கடவர். இந்த யதிக்கு நீ பூஜை செய்யவேண்டுமென்று நமது பெரியவராகிய பலராமரும் நியமித்திருக்கிறார். யதுபுத்ரியே! பக்ஷணங்

களையும் போஜனங்களையும் அன்புடன் கொடுத்து எப்போதும் ஸந்யாஸியை ஆராதனம்செய் இந்த ரிஷி என்ன சொல்வாரோ அதையெல்லாம் சந்தேகமில்லாமல் நீ செய்யவேண்டும். ஸுபத்திரையே! நீ உன் ஸகிகளுடன்கூட இவர் வசத்திலிருப்பாயாக. ஸுபத்ரையே! முற்காலங்களிலும் பிக்ஷைக்காகத் தேடிவந்த யதிகள் யாதவர்களின் கன்னியாந்தப்புரங்களிலேதான் வாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். சிறந்த புகழுள்ளவளே! கன்னியாந்தப்புரத்திலுள்ள கன்னிகைகள் சோம்பாமல் சரியான காலங்களில் அவர்களுக்குப் போஜனங்களையும் பக்ஷணங்களையும் கொடுப்பது வழக்கம்' என்றார்.

அந்த ஸுபத்ரை, கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'அப்படியே ஆகட்டும்; நீர் சொன்னபடி செய்வேன். என் ஒழுக்கத்தினாலும் பணிவிடையினாலும் பிராம்மணச்ரேஷ்டரைச் சந்தோஷிக்கச்செய்வேன்' என்றாள். இவ்வாறு தனஞ்சயன் ஸுபத்ரையினால் பக்ஷணபோஜனங்களினால் மிகவும் ஆராதிக்கப்பட்டு ஸந்யாஸிரூபமாகவே சிலகாலம் வஸித்தான். குணங்களெல்லாம் நிரம்பினவளும் கிருஷ்ணனுக்குச் சகோதரியுமான ஸுபத்ரையை எப்போதும் பார்ப்பதனால் அவனுக்கு அவள்மீது காதலுண்டாயிற்று. அந்தச் சிறந்த பெண்ணைக் கண்டு தன் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தாமலே உஷ்ணமான நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டு மன்மதனுக்குட்பட்டான். துருபதன் புத்திரியான கிருஷ்ணையையுங்கூட அழகில் ஸுபத்ரைக்கு ஒப்பாக அவன் நினைக்கவில்லை. இந்திரசேனையென்னும் பெண்ணோ அல்லது வருணன் மகளோ நேரே பூமியில் வந்திருப்பதாக நினைத்தான்; பூர்வ காலத்தில் சிறந்தவர்களான அந்தத் தேவகன்னிகைகளுங்கூட இப்போது இந்த ஸுபத்ரைக்கு ஒப்பாக இரார்களென்றும் நினைத்தான். தீர்த்தயாத்திரைக்குக் குறித்த காலஞ்சென்றும், காமனுடைய அங்குசத்தனால் ஸுபத்ரையினிடம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்ட அர்ஜுனன் தன் ஸஹோதரர்களையும் நினைக்கவில்லை. தோழிமார்களின் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து விளையாட்டும் விநோதமுமாயிருந்த ஸுபத்ரையைக் கண்ட அவன், ஸ்வாஹாதேவியைக்கண்ட அக்னிபோல் விருப்புற்றான். புகழ்பெற்ற அர்ஜுனனுடைய ஜனனத்தையும் மகிமையையும் பற்றிக் கதனென்னும் யாதவன் ஸுபத்ரையினிடத்தில் முன்னமே சொல்லியிருந்தான். சிறந்த ஞானமுள்ள கண்ணனும், முன்னர் இடிமுழக்கத்தைக் கேட்டு அதற்கு அர்ஜுனனை உபமானமாகக் கூறி அவன் வரலாற்றைச் சொல்லியிருந்தார். சிறந்த வில்லாளிகளான யாதவர்களுள் அர்ஜுனனை உபமானமாக வைத்துத்தான் கோபித்தும் கர்வித்தும் பேசுவதும், பராக்கிரமத்தைச் செய்வதும் நடந்தன. யாதவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சண்டை

பூசல்களில், 'அர்ஜுனன்கூட எனக்கு ஈடாகான்; நீ எங்கே!' என்று சொல்லிக்கொள்வார். யாதவர்கள் தங்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, 'குழந்தாய்! பராக்கிரமத்தில் அர்ஜுனனுக்கொப்பான வில்லாளியாகக் கடவாய்' என்று ஆசிர்வாதங்களைக் கூறுவர். அதனால், அர்ஜுனனுடைய பராக்ரமத்தைப் பற்றியே, பரதஸ்ரேஷ்டனான அவன்மேல் ஸுபத்ரை ஆசை கொண்டிருந்தாள்; அந்த ஸத்தியஸந்தனுடைய அழகினாலும் திறமையினாலும் மயலுற்றாள். தூதர்களிடத்தும் அதிதிகளின் கூட்டங்களிடத்தும் கதனென்னும் யாதவனிடத்தும் கேள்விப்பட்டே, தான்காணாத அர்ஜுனன்மேல் அந்த ஸுபத்ரை மனம் வைத்தவளாயிருந்தாள். எவன் எவன் குருஜாங்கல தேசத்தைப் பற்றிப் பேசுவதாகக் காணப்பட்டானோ, அவன் அவனையெல்லாம் அப்போதே ஸுபத்ரை அர்ஜுனனைப்பற்றிக் கேட்பது வழக்கம். இவ்வாறு அடிக்கடி கேள்விபுற்றிருந்ததாலும் பலமுறை விசாரித்தறிந்ததனாலும் அர்ஜுனன் ஸுபத்ரைக்குக் கண்முன் நின்றவன்போலானான். நாண் உரைதலினால் வடுப்பட்டவையும் ஸர்ப்பங்களைப் போன்றவையுமான புஜங்களைப் பார்த்தபோது, ஸுபத்ரைக்கு இவன் அர்ஜுனன்தானென்று நிச்சயமுண்டாயிற்று. ஸுபத்ரை அர்ஜுனனுடைய உருவத்தை எப்படிப்பட்டதாகக் கேட்டிருந்தாளோ அப்படிப்பட்ட உருவத்தோடுகூடிய யதியைக் கண்டு மிகுந்த ஆனந்தமடைந்தாள்.

ஒருகால், அர்ஜுனன் உட்கார்ந்திருக்கும்போது, ஸுபத்ரை, 'முனிவரே! நீர் பலதேசங்களிலும் கிராமங்களிலும் எவ்வாறு ஸஞ்சரித்தீர்? நீர் இடைவிடாமல் ஸஞ்சரிக்கும்போது தடாகங்கள், நதிகள், காடுகள், தேசங்கள் எவ்வெவற்றையடைந்தீர்?' என்று கேட்டாள். ஸுபத்ரையால் அவ்வாறு கேட்கப்பட்ட அர்ஜுனன், மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன் அவளைப் பார்த்து, அமிர்தம்போன்ற அனேகம் வேடிக்கை வார்த்தைகளைப் பேசி, பலவிதமான கதைகளைச் சொன்னான். அவன் உலகத்தில் அனேகவிதமாக ஸஞ்சரித்த விஷயத்தைக் கேள்விபுற்ற அந்தக் கன்னிகைக்குத் தான் நினைத்தது நினைத்தவாறே நிச்சயமாயிற்று. ஒரு புண்ணிய காலத்தின் ஸந்தர்ப்பத்தில் ரஹஸ்யத்தில் தனிமையாக ஸுபத்ரை அர்ஜுனனிடம் சென்று ஸந்தோஷத்துடன், 'பகவானான ஸ்வாமிகள் தேசங்களெல்லாம் ஸஞ்சரித்தபோது காண்டவப் பிரஸ்தத்தில் வாஸஞ்செய்கிற எங்கள் அத்தையாகிய குந்தியைக் கண்டதுண்டா? யுதிஷ்டிரர் ஸஹோதரர்களெல்லாரோடுங்கூட ஸ்நேகமாகவும் ஸந்தோஷமாகவும் இருக்கிறாரா? புத்திசாலியான

தர்மராஜரிடம் பீமன் தன் கடமையைச் செய்துவருகிறனு? தர்மராஜரின் இஷ்டத்தையே கருதும் தனஞ்சயன் தன் பிழையினுல் காமபோகங்களை விலக்கியிருந்தவன் குறித்த காலத்தைக் கழித்தானு? சுகங்களில் பழக்கப்பட்டவனும் கஷ்டங்களையறியாதவனும் நீண்ட கைகளுடையவனும் எதிரிகளை அடக்குகிறவனுமாகிய பார்த்தன் வெளித்தேசங்களில் வசித்தவன் இப்போது எங்கே ஸஞ்சரிக்கிறன்? பகவானுகிய நீங்கள் அர்ஜுனனைக் கண்டாவது கேட்டாவதிருப்பீர்களா?' என்று கேட்டனள். அவள் சொன்னதைக் கேட்டுச் சிரித்துக்கொண்டு அவளைப் பார்த்து, 'குந்திதேவி, புத்திரர்களோடும் மருமகளோடும் ஸுகமாக இருக்கிருள். பிள்ளைகளைப் பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்துகொண்டு காண்டவப்பிரஸ்தத்தில் இருக்கிருள். பாண்டவனுன தனஞ்சயன், தாயாராலும் ஸஹோதரர்களாலும் அனுமதிகொடுக்கப் பெற்றுச் சன்னியாசி ரூபத்தோடு தனிமையாகத் துவாரகையில் வஸிக்கிறன். கிருஷ்ண ஸஹோதரியே! நீ எப்போதும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும் ஏன் கண்டுபிடிக்காமலிருக்கிறய்?' என்று சொன்னுன். கிருஷ்ணனுடைய தங்கையான ஸுபத்ரை அவன் சொன்னதைக் கேட்டபோது பெருமூச்சு மிகுந்து நிலத்தைக் கீறிக்கொண்டு நின்றனள். அப்போது ஆயுததாரிகளெல்லாரிலும் சிறந்தவனுன அர்ஜுனன், மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து, 'அர்ஜுனன் நான்தான். சிறந்த பெண்ணே! கேள்வியினுல் என்னிடத்தில் உனக்கு விருப்பமுண்டானதுபோல எனக்கும் எப்போதும் உன் குணங்களைக் கேட்டதனுல் உன்மேல் விருப்பமிருக்கிறது. ஸுபத்ரையே! நல்லநாளில் தர்மப்பிரகாரம் நான் உன்னுல் சுயம்வரஞ்செய்யப்பட்டு ஸாவித்ரிக்கு ஸத்தியவான்போல உனக்குக் கணவனுகக் கடவேன்' என்று சொன்னுன். இவ்வாறு சொன்னவுடன், அர்ஜுனன் லதாகிருஹத்துக்குள் பிரவேசித்தான். அதன்பிறகு, மெல்லியவளான அந்த சுபத்ரை வெட்கமும் காதலுமுற்றவளாகி உயர்ந்த சயனத்தில் படுத்துக்கொண்டு என்றும் மயங்காதவள் மயக்கமடைந்தாள். அவள் மனத்தில் வெட்கமுள்ளவளாயிருந்ததனுல் ஸன்னியாசிக்குரிய பூஜையைச் செய்யவில்லை. கன்னியாந்தப்புரத்தில் நடந்த விஷயத்தைக் கிருஷ்ணபகவான் ஞானதிருஷ்டியினுல் அறிந்து அப்போதே அர்ஜுனனுக்குப் போஜனமுதலியவற்றைக் கொடுக்கும்படி ருக்மிணிக்குக் கட்டளையிட்டார். அப்போதுமுதல், அர்ஜுனன் அந்த ஸுபத்ரையையே நினைத்துக்கொண்டு காமத்தினுல் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டு அந்தத் தோட்டத்திலிருந்தான். ஸுபத்ரையும் அர்ஜுனன் பிரிவை ஆற்றுதவளாயிருந்தாள்.

மனங்கலங்காத ஸுபத்ரை இளைத்தும், முகநிறமாறியும், மனக் கவலையும் வ்யஸனமும் மிகுந்தும், எக்காலமும் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டும், படுக்கை ஆஸனம் சந்தனம் புஷ்பம் போகங்கள் இவற் றில் ஒன்றினாலும் ஆறுதலையடையாமலுமிருந்தாள்; இரவும்பகலும் படுப்பதில்லை; பார்ப்பதற்குச் சித்தப்பிரமைகொண்டவள்போலி ருந்தாள். இப்படி விபஸனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஸுபத்ரையை நோக்கி, ருக்மிணிதேவி, 'யதுவம்சத்துப் பெண்ணே! சிறந்தவளே! தைர்யத்தைக் கைப்பற்றி விபஸனப்படாமலிரு' என்று சொன்னாள்.

இவ்வாறு, கிருஷ்ணன் உத்தரவினால் ஸுபத்ரைக்குச்சொல்லி, ருக்மிணி, தன் மாமியாரான தேவகியினிடம்சென்று, 'அர்ஜுனன் யதிவேஷத்தோடு மிகுந்த நியமமுள்ளவனாக வந்தான். அவன் கன்னியாந்தப்புரத்துக்குப்போய் ஸுபத்ரையால் சந்தோஷத் துடன் பூஜிக்கப்பட்டான். ஸுபத்ரையும் அவனையறிந்துகொண்டு லஜ்ஜைப்பட்டு மயல்கொண்டிருக்கிறாள். அவள் அல்லும்பகலும் உண்பது முதலியவற்றைவிட்டுப் படுத்தபடி இருக்கிறாள்' என்று ரகஸ்யமாகச் சொன்னாள். ருக்மிணி இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட தேவகி, விபஸனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற ஸுபத்ரையினருகே சென்று, அவளைப்பார்த்து, நயமாக, 'யாதவியே! சிறந்தவளே! தைரியத்தைக் கைப்பற்றி வ்யஸனப்படாமலிரு. ஸுபத்ரையே! சிறந்த புத்தியுள்ள ராஜாவாகிய வஸுதேவருக்கும் கிருஷ்ணனுக் கும் தெரிவித்தாவது உனக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்விக்கிறேன். உன் சமாசாரத்தைப் பிறகு தெரிந்துகொள்ளுகிறேன்; பெண்ணரசி யே! விபஸனப்படாதே' என்று சொன்னாள். ஸுபத்ரையின் பிரியத்தைச் செய்கிறவளாகிய அந்தத் தாயார், இவ்வாறு அவளுக் குச் சொல்லிவிட்டு, அப்போதே ஸுபத்ரையைப்பற்றி வஸுதேவ ருக்குத் தெரிவித்தாள். 'ஸுபத்ரை ஏகாந்தத்தில் தனித்து உட்கார்ந்திருக்கிறாள்; ஸுகமாக இல்லை; தோட்டத்திலிருக்கும் அழகுள்ள ஸந்யாஸி அர்ஜுனனென்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். உயர்ந்த புத்தியுள்ளவரே! நமது உறவினர் கேட்கக்கூடியதாயிருந் தால் அக்ரூரனுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் ஆஹுகனுக்கும் சாத்யகிக் கும் இது தெரிவிக்கத்தக்கது' என்று சொன்னாள். அதைக் கேட்டு, வஸுதேவர், அக்ரூரருக்கும் ஆஹுகனுக்கும் தெரிவித்து, அவர்களோடும் கிருஷ்ணனோடும்கூட ஆலோசித்தார். அக்ரூரரும் உக்ரஸேனனும் ஸாத்யகியும் கதனும் பிருதுச்ரவனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண னும், சினியுடன் சேர்ந்து, 'இது செய்யலாம்; இதைச் செய்யவேண் டும்; இதைத்தான் செய்யவேண்டும்' என்று அடிக்கடி சொல்லி நிச்ச யம் செய்தனர். ஜனமேஜயரே! ருக்மிணியும் ஸத்யபாமையும் தேவகி

யும் ரோகிணியும் வஸுதேவரோடுகூடப் புரோகிதர் சொற்படி நின்று பன்னிரண்டாவது தினத்தில் விவாகத்தை நடத்த ஆலோசனை செய்தனர். ஜனமேஜயரே! கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனுடைய விருப்பம் நிறைவேறுவதற்காகவும் ஸுபத்ரையின் துயரத்தை நீக்குவதற்காகவும், பலராமருக்கும் உத்தவருக்குந் தெரியாமல் கல்யாணஞ் செய்யக்கருதி, மஹாதேவ பூஜைக்காக முப்பத்துநான்கு தினம் இரவும்பகலும் மஹோத்ஸவம் நடப்பதென்று சொல்லி, 'இன்றைக்கு நாலாவதுநாள் எல்லாவருணத்தாரும் யாதவர்களனைவரும் பெண்டுபிள்ளைகள் சுற்றத்தார் வேலைக்காரர்களுடன் கடலில் உள்தீவுக்குச் செல்லக்கடவர்' என்று நகரத்தில் பறைபறைவித்தார். இவ்வாறு கட்டளையிடப்பட்ட அவர்களெல்லாரும் அவ்வாறே எல்லாவற்றையும் செய்தனர்.

ஜனமேஜயரே! பிறகு, எல்லா யாதவர்களுக்கும் கடலின் உள் தீவில் முப்பத்துநான்கு இராப்பகல் பெரிய உத்ஸவம் நடந்தது. கிருஷ்ணன், பலராமர், ஆகுகன், அக்ரூரர், பிரத்யும்னன், சினி, ஸத்யகன் இவர்களும் குகுரதேசத்தவர்களும் அந்தக தேசத்தவர்களும் யாதவர்களும் மகிழ்ச்சியுற்று ஸமுத்திரத்திற்குச் சென்றனர். யாதவர்களும் நகரத்து ஜனங்களுமாகிய அனைவரும் பிராம்மணர்களுடன் யந்திரங்கள் பூட்டிக் கொடிகள் கட்டின கப்பல்களிலேறிச் சமுத்திரயாத்திரை போயினர். அப்போது ஸுபத்ரை, அர்ஜுனனால் ஏவப்பட்டு யாதவரெல்லாராலும் பூஜிக்கப்பட்ட தாமரைக் கண்ணனிடம் விரைவாகச்சென்று, 'அந்தப் பகவானான ஸந்யாஸி பன்னிரண்டுநாள் காரியத்துடன் இங்கு இருக்கப்போகிறாராம். அவரிருந்தால் அவருடைய பூஜைமுறையை யார் விடாமல் நடத்துவது?' என்று கேட்டாள். கண்ணபிரான், அவளைப்பார்த்து, 'யதுபுத்திரியே! அந்த ரிஷியைப் பூஜிப்பதற்கு உன்னைத்தவிர வேறு யார் சிறந்தவர்? இங்கே யாரும் அதற்குத்தகுதியுள்ளவரில்லை. இப்போது நம் அபிப்பிராயப்படி நீயே அம்மஹரிஷியின் சொல்லில் கட்டுப்பட்டுப் புகழையும் தர்மத்தையும் கவனித்து அவருடைய காரியங்களையெல்லாம் செய்வாயாக. ஸுபத்ரையே! அந்த முக்கியமான அதிதிக்கும் மற்றுமுள்ள தவசிகள் எல்லாருக்கும் நீயே வேண்டியவற்றைச் செய்து அடங்கியிருப்பாயாக' என்று சொன்னார். மதுஸூதனர், இவ்வாறு யதிபிக்ஷைக்காக ஸுபத்ரைக்குக் கட்டளையிட்டு, சங்கவாத்தியத்தோடும் பேரிகையின் முழக்கத்தோடும் சென்றார். பிறகு, குகுரர்களும் அந்தகர்களும் உக்ரஸேனன் முதலிய ஏனையோரும் பறைகளும் பேரிகைகளும் முழங்க உள் தீவைச் சேர்ந்து தானதர்மங்களைச் செய்தனர். மலைகளோடும்

மஹாவனங்களோடும்கூடிய அப்பெருந்தீவு, எழுயோஜனை அகலமும் பத்துயோஜனை நீளமுமுள்ளதாயிருந்தது; கரைகளோடுகூடிய அநேக தடாகங்களோடும் வாவிகள் குட்டைகளோடும் அழகிய காடுகளோடும் தோட்டங்களோடும்கூடி, எல்லா யாதவர்களுக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு விளையாடுவதற்கு யோக்கியமாகவும் குகுரர்களுக்கும் அந்தகர்களுக்கும் யாதவர்களுக்கும் பிரியமாகவும், இரண்டாவது ஸ்வர்க்கம்போலச் சிறப்புள்ளதாயிருந்தது. உக்ரஸேனனைத் தலைவனாகவுடைய குகுரர்களும் அந்தகர்களுமாகிய அனைவரும் தானதர்மங்களைச் செய்துகொண்டு முப்பத்துநான்கு இராப்பகல்கள் சந்தோஷமாகப் பொழுதுபோக்கினர். யாதவர்களெல்லாரும் பலவிதமான மாலைகளையும் ஆபரணங்களையும் சந்தனங்களையும் அணிந்து மனங்களித்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது, அழகான ஆட்டம் பாட்டு வாத்தியங்களினால் ஸந்தோஷமடைந்தனர். யாதவச்ரேஷ்டரான சார்ங்கபாணி நடுவில் திரும்பிவரும்போது ஸுபத்ரையை விவாஹஞ் செய்துகொள்வதற்குச் சரியான காலமென்று அர்ஜுனன் நினைத்தான்.

இருநூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸுபத்ராஹரண பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸுபத்ரா கல்யாணம்.)

பாண்டவனான அர்ஜுனன், குகுரர்களும் அந்தகர்களும் யாதவர்களும் தீவுக்குச் சென்றதைத் தெரிந்துகொண்டபின், ஸுபத்ரையைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானான். 'ஸுபத்ரையே! எல்லாவருணங்களிலுமுள்ள ச்ரேஷ்டர்களுக்கும் நன்மைக்காகத் தர்மமுள்ள விவாஹம் ரிஷிகளால் சாஸ்திரத்தையனுஸரித்து அனேக வகைகளாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனைக் கேள். தந்தை, ஸஹோதரன், தாய், மாதுலன், தந்தையின் தந்தை, தந்தையின் ஸஹோதரன் இவர்கள் கன்னிகையைத் தானஞ் செய்வதற்கு அதிகாரமுள்ளவர்கள். ஸுபத்திரையே! உன் தந்தை சிவபிரானுடைய மஹோத்ஸவத்தைத் தரிசிக்க விரும்பிப் பிள்ளைகளோடும் பேரர்களோடும் சுற்றத்தார்க

ளோடும்கூட உள்தீவுக்குப் போயிருக்கிருர். விசாலமான நேத்திரங்களையுடையவளே! என் உறவினரும் தூரதேசத்திலிருக்கின்றனர். ஸுபத்ரையே! ஆதலால், விவாகங்களில் ஐந்தாவதான காந்தர்வ விவாகந்தான் நமக்குச் சாஸ்திரத்துக்கு ஒத்தது. யாதவியே! கன்னிகை வரனிடம் சேரும் விஷயத்தில் நான்கு வகையான கிரியைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. நியாயமான விவாகங்களின் வரலாறு எப்படியென்று கேள். கன்னிகையை விரும்பும் வரனை அழைத்துச் சாஸ்திரவிதிகளைச் செய்து அவனுக்குத் தந்தையினல் கொடுக்கப்பட்டவள் பத்னியென்று பெரியோராற் சொல்லப்படுகிருள். அவள் கணவனுக்கு அடங்கினவளும் கற்புள்ளவளுமாயிருப்பவள். வேலைக்காரரை நடத்துவதற்கும் தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்கும் கன்னிகாதானத்தில் வாங்கிக்கொள்ளப்பட்ட பெண் பார்யை என்று அறிஞரால் சொல்லப்படுகிருள். வரனுடைய தந்தையினுல் தர்மமாக வரிக்கப்பட்டுத் தன் வீட்டுக்கழைத்துக்கொண்டு வரப்பட்டு வயது வந்தபின் சாஸ்திரோக்தமாக வரன் தந்தையினுல் கன்னிகாதானம் செய்யப்பட்டவள் தாரமென்றும் பிதிர்கிருதை என்றும் சொல்லப்படுகிருள். தானே விரும்பிப் புத்ரோத்பத்தி நிமித்தமாகக் காந்தர்வவிவாகஞ் செய்துகொள்ளப்பட்டு அடங்கின பெண் பிரஜாவதியென்னப்படுகிருள். தனக்குக் கணவனைத் தானே உண்டுபண்ணிக்கொள்ளுகிறவள் (—ஸ்வயம்வரத்தை வரிப்பவள்) ஜாயையென்றே பெயருள்ளவள். இந்த நான்கு வகைகளிற் சேர்ந்த பத்னி, பார்யை, தாரம், ஜாயையென்னும் நால்வர்மட்டும் அக்கினிசாக்ஷியாகத் தர்மசாஸ்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட கிரியைகளோடு விவாகம் செய்யப்படுகிறவர்கள். காந்தர்வ விவாகத்திற்குக் கிரியைகளில்லை. அது விருப்பத்தினுலேயே நடக்கத்தக்கது; விருப்பமுள்ள பெண்ணுக்கு விருப்பமுள்ள புருஷனுடன் ரஹஸ்யத்தில் மந்திரமில்லாமற் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. யாதவபுத்ரியே! நான் சொல்லுகிற கிரியையில்லாத விவாஹத்தைத்தான் நீ செய்யவேண்டும். அயனமும் ருதுவும் மாதமும் பக்ஷமும் திதியும் கரணமும் முகூர்த்தமும் லக்னபலமும் சேர்ந்திருக்கின்றன. விசாலமான நேத்திரங்களையுடையவளே! உத்தராயணம் விவாஹத்திற்குச் சிறந்தது. மாதங்களில் வைகாசி மாதமும், பக்ஷங்களில் சுக்கிலபக்ஷமும், நக்ஷத்திரங்களில் ஹஸ்தமும், திதிகளில் திருதியையும், கரணங்களில் பவமென்னும் கரணமும், லக்கினத்தில் மகரமும் சிறந்தவை. மைத்ரம் என்னும் முகூர்த்தமும் நம்மிருவருடைய சுபகாரியமான விவாஹத்திற்கு

உரியது. சுபத்ரையே! இன்று இரவில் இவையெல்லாம் சேரப் போகின்றன. பிரகாசிப்பவரில் சிறந்தவரான சூரியபகவான் அஸ்த மனமாகிறார். மேற்சொன்ன விவாஹலக்னம் இந்த ராத்திரியில் வரப்போகிறது. ஸந்தேகமில்லை. ஜகத்துக்குக் கர்த்தாவும் ஸர்வ ஜ்ஞருமான நாராயணருங்கூட அறியமாட்டார். இந்தத் தர்ம சங்கடம் வந்திருக்கும்போது எதைச் செய்தால் சுகமுண்டாகும்? யாதவியே! மனத்திலுண்டான காதலினால் ஒன்றுந்தெரியாமல் பிதற்றுகின்ற எனக்கு யதுபுத்திரியான தேவி ஏன் மறுமொழி சொல்லாமலிருக்கிறாய்?' என்றான்.

சுபத்ரை, அர்ஜுனன் சொன்னதைக்கேட்டு, கிருஷ்ணனை யே சிந்தித்துக் கண்ணீரினால் மறைக்கப்பட்ட கண்களோடு ஒன் றும் சொல்லாமலிருந்தாள். ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் விருப்பத்திலுண்டான பிரமையினால் பிதற்றிக்கொண்டு லதாகிரு ஹத்துக்குட்சென்று தன் பிதாவான இந்திரனைத் தியானஞ் செய்தான். அர்ஜுனன் தியானிப்பதையறிந்த பெரியமனமுள்ள இந்திரன், இந்திராணியும் நாரதர் முதலான முனிவர்களும் கந்தர் வர்களும் தெய்வலோக நாட்டியப் பெண்களும் சாரணர்களும் யக்ஷர்களும் அருந்ததியும் வஸிஷ்டரும்சூழக் குசஸ்தலியென்னும் இடத்திற்கு வந்தான். கிருஷ்ணனும், சுபத்தையறிந்துகொண்டு, நித்திரையினால் ஒன்றுந்தெரியாதிருந்த பலராமரை விட்டுவிட்டு, அக்ரூரர், சினி, ஸத்யகன், கதன், வசுதேவர், தேவகி, புத்திமா னான ஆகுகன் இந்தப் பந்துக்களுடன்கூட இரவில் துவாரகா புரிக்கு வந்தார். பெரும் புகழ்பெற்ற தேவதேவரான கிருஷ்ண பகவான் நாரதர் முதலான ரிஷிகளைப் பூஜித்துக் குசலப்ரச்னம் செய்தார். தேவேந்திரன் விவாஹ காரியத்தைக்குறித்து வேண்ட, அவர், 'அப்படியேயாகட்டும்' என்று மறுமொழி கூறினார். ஆஹுகனும், வசுதேவரும், அக்ரூரரும், ஸாத்யகியும் இந்திர னுக்குத் தலைவணங்கி, 'தேவர்களுக்குத் தேவனே! லோகங்களுக்கு நாதனே! ஜகத்தைக் காப்பவனே! உனக்கு நமஸ்காரம். விச் வத்தை ஜயிப்பவனே! பிரபுவே! நீ கேட்டதனால் அனுக்கிரகிக்கப் பெற்ற நாங்களும் எங்கள் சுற்றத்தாரெல்லாரும் கிருதார்த்தர்க ளானோம்' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு சொல்லி இந்திரனைக் கௌரவித்தும் பூஜைசெய்தும் இந்திரனுடைய அனுமதிப்படி அவர்களெல்லாரும் ரிஷிகளுடன்கூடப் பிரியத்தோடு இந்திரபுத்திர னான அர்ஜுனனுக்குச் சாஸ்திரோக்தமாக விவாஹத்தைச் செய்வித் தனர். அருந்ததியும், இந்திராணியும், ருக்மிணியும் தேவகியுமா கிய இவர்கள் தெய்வப் பெண்களுடன் சேர்ந்து சுபத்திரைக்கும்

அர்ஜுனனுக்கும் எல்லா மங்களாசாரங்களையும் செய்தனர். காஸ்யபமஹரிஷி ஹோமம் செய்தார். சபையிலிருந்த நாரதர் முதலானவர்கள் எல்லாரும் அப்போது அர்ஜுனனுக்குச் சிறந்த ஆசீர்வாதங்களைச் செய்தனர். எல்லாத் தேவர்களாலும் ஸ்தோத்திரம் பண்ணப்பட்ட தேவேந்திரன், அப்போது திக்பாலர்களுடன்கூட அர்ஜுனனுக்கு ஸ்நானஞ்செய்வித்து, கிரீடம், தோள்வளைகள், ஹாரங்கள், தோடாக்கள், குண்டலங்கள் முதலிய ஆபரணங்களினால் இரண்டாவது இந்திரனைப்போல அவனை அலங்கரித்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டு மகிழ்வுற்றான். அப்போது, இந்திராணியும், யாதவஸ்திரீகளும், அருந்ததி முதலானவர்களுடன் கூட சுபத்திரையின் விவாகத்துக்குரிய மங்களங்களை நடத்தினர். அங்குள்ள தேவஸ்திரீகள் அப்ஸரஸுகளுடன் தங்களுடைய ஆபரணங்களினால் சுபத்திரைக்கு அலங்காரஞ்செய்து அவளை இந்திராணியைப்போல நினைத்தனர். பிறகு, எல்லாச் சிறப்புக்களோடுஞ் செய்யப்பட்ட விவாகம் சோபித்தது. அர்ஜுனன் மந்திரங்களினால் ஹோமம்செய்து சுபத்திரையைப் பாணிக்கிரஹணம் செய்துகொண்டபோது, இந்திராணியோடுகூடிய இந்திரனைப் போல விளங்கினான். அழகான ரூபமுள்ள அந்தச் சுபத்திரையும் அர்ஜுனனிடம் அதிகப்பற்றுள்ளவளானாள். அப்போது இந்திரன் முதலான தேவர்கள் ஸந்தோஷமடைந்து, 'அர்ஜுனனுக்கு ஸுபத்ரைதான் பிராயத்தினாலும் அழகினாலும் உத்தமலக்ஷணங்களினாலும் தகுதியுள்ளவள். அர்ஜுனனும் ஸுபத்ரைக்குத் தகுந்தவன்' என்று சொன்னார்கள். இவ்வாறு அந்தத் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் அப்ஸரஸுகளனைவரும் யாதவர்களனைவரும் விவாகம்செய்வித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தவாறே சென்றனர்.

யாதவர்கள், அர்ஜுனனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டவுடனே உள் தீவுக்குச் சென்றனர். அப்போது யதுநந்தனராகிய கிருஷ்ணன், அர்ஜுனனைப் பார்த்து, 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! அர்ஜுனா! இருபத்திரண்டுதினங்கள் இவ்விடத்தில் வாஸஞ்செய்தபிறகு, சைப்யம், ஸுக்ரீவம்[1] முதலிய குதிரைகள் பூட்டின என்னுடைய ரதத்தில் ஸுபத்ரையுடன்கூட ஏறி, சுகமாகக் காண்டவப்பிரஸ்தம் செல். பாரதனே! யாதவர்களுடன்கூடப் பின்பு நான் வருவேன். நீ, யதிவேஷத்தோடுகூடவே நியமத்தை விடாமல் அதுவரையில் ருக்மிணியின் கிருகத்தில் வாஸஞ்செய்' என்று சொன்

1 'சைப்ய ஸுக்ரீவயோஜிதம்' என்பது மூலம்; மேகபுஷ்பம் வலாஹகம் என்கிற இரண்டும் பின் சொல்லப்படுவதனால் 'முதலிய' என்பது சேர்க்கப்பட்டது.

ஞர். இவ்வாறு சொன்னபின், கிருஷ்ணபகவான் உள் தீவுக்குச் சென்றார். அர்ஜுனன் விவாஹம் செய்துகொண்டபிறகு தன்னைக் கிருதார்த்தனாக நினைத்தான். மஹாத்மாவாகிய அவனுக்கு ஸுபத்ரையின்மேலும் அவளுக்கு அவன்மேலும் ஒருவர்க்கொருவர் அன்பு விருத்தியாயிற்று. குணங்களிற் சிறந்த ஸீதையுடன் ராமர் சேர்ந்ததுபோல அந்த ஸுபத்ரையுடன் அந்தவீரனான அர்ஜுனன் சேர்ந்தான். அர்ஜுனன் அவளை அழகிலும் கற்பிலும், 'ஹ்ரீ, ஸ்ரீ, ஸந்நதி' என்னும் உத்தமமான தேவஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பானவளாக நினைத்தான். அந்த சுபத்திரையுடன் சேர்ந்த அர்ஜுனன், அப்போது சரத்காலத்தில் பூர்ணப்ரகாசத்தோடு உதயமாகிய ஸூர்யனைப்போல் இயற்கை அழகினாலும் விவாக சோபையினாலும் அதிகமாகப் பிரகாசித்தான். புகழ்பெற்ற அந்த சுபத்திரை அந்தப் புருஷச்ரேஷ்டனிடம் அன்புவைத்துக் கன்னியாந்தப்புரத்தில் இருந்துகொண்டு அவனையே பற்றினவளாயிருந்தாள்.

இருநூற்றுநாற்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் ஸுபத்ரையுடன் கிருஷ்ணனுடைய தேரிலேறிக் காண்டவப்பிரஸ்தம் செல்ல ஆரம்பித்தது.)

அர்ஜுனன், விருஷ்ணிகள் அந்தகர்களுடைய அந்த நகரமாகிய துவாரகையிலிருந்து ஸுபத்ரையுடன் புறப்பட்டுப் போவதற்காக நிச்சயம்செய்து, ஸுபத்ரையைப்பார்த்து, 'ஸுபத்ரையே! நீ ஒரு பெரிய விரதம் முடிப்பதாகச் சொல்லிக் குணங்களிற்சிறந்த பிராம்மணர்களுக்குப் போஜனங்களையும் பக்ஷணங்களையும் வேண்டியமற்ற எல்லாவற்றையும் அவர் அவர் தகுதியை அனுசரித்துத் தானம் செய். பிறகு, நாம் நமது பட்டணத்துக்குச் செல்லவேண்டும். ஸுபத்ரையே! உடனே மஹாராஜாவின் அரண்மனைக்குச் செல். அழகும் வேகமுமுள்ள சைப்யம், சுக்ரீவம், மேகபுஷ்பம், வலாஹகம் என்னும் உயர்ந்த வெண்மையான குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் செம்மையாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாகிய சிறந்த இரதத்தை நீயே சீக்கிரமாகக் கொண்டுவா. அழகியவளே! உன் தோழிமார்களுக்கு, 'விரதத்துக்காக' என்று சொல்லிவிட்டு எல்லா ஆயுதங்களோடும்கூடச் சீக்கிரம் இரதத்தைக் கொண்டுவா. நுகத்தடியின் ஆதாரங்களையும் கொடிகளையும் அம்பறாத்தூணிகளையும் விற்களையும் உபரமுள்ள பெரிய கதாயுதங்களையும் இரதத்தில் அமைத்துக்கொண்டுவா' என்று சொன்னான்.

இன்சொற் சொல்லுகிறவளாகிய அந்த ஸுபத்ரை, அர்ஜு
னனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடன், ஸகிகளோடுகூட ராஜ
கிருகத்துக்குப் போனாள். அங்கிருக்கிற காவலாளிகளைப் பார்த்து,
'நான் ஒரு விரதத்துக்காக வந்திருக்கிறேன். ஒரு பெரிய விரதத்
தை முடிப்பதற்கு இந்த இரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு போகப்
போகிறேன். சைப்யம், ஸுக்ரீவம் முதலிய குதிரைகள் பூட்டிய
தும் ஆயுதங்களையுடையதும் அழகியதுமான கிருஷ்ணனுடைய
அழகான ரதத்திலேறி நான் விரதத்துக்குப் போகவேண்டும்'
என்று சொன்னாள். ஸுபத்ரை இவ்வாறு சொல்ல, காவற்காரர்
கள் அந்தச் சிறந்த தேரில் குதிரைகளைப் பூட்டிக்கொடுத்து அவ
ளுக்கு மங்களாசீர்வாதஞ்செய்து கைகூப்பி நின்றனர். உயர்ந்த
லக்ஷணங்கள் அமைந்த சுபத்திரை, அர்ஜுனன் சொற்படி ஆயுதங்
களையும் மற்றெல்லாவற்றையும் ஏற்றிக்கொண்டு சீக்கிரமாக ரதத்
தைச் செலுத்தி அர்ஜுனனிடம்வந்து அவனைப்பார்த்து, 'தேராளி
களிற் சிறந்தவனே! உன்னுடைய கட்டளையின்படி இதோ தேரைக்
கொண்டுவந்திருக்கிறேன். கௌரவர்களை மகிழ்விப்பவனே! நீ,
விருப்பத்தின்படி குருதேசத்துக்குச் செல்லலாம்' என்று சொன்
னாள். சுபங்களில் விருப்பமுள்ள சுபத்திரை, தன் பர்த்தாவுக்கு
ரதம் வந்ததைத் தெரிவித்தபிறகு, சந்தோஷத்துடன், பிராம்மணர்
களுக்கு மிகுதியான பொருள்களைக் கொடுத்தாள். நெய்யுடன்
கூடிய சுவைமிக்க போஜனங்களையும் பற்பல வஸ்திரங்களையும்
அவர்கள் வேண்டியஅளவு ச்ரத்தையோடு கொடுத்தாள். பல
வகை உணவுகளினால் திருப்தியடைவிக்கப்பட்ட பிராம்மணர்கள்
அந்தச் செல்வங்களையுமடைந்து உயர்ந்த ஆசீர்வாதங்களைச்செய்து
தத்தம் இருப்பிடம் சென்றனர். ஸுபத்ரை, 'அர்ஜுனா! கடிவா
ளம் பிடிப்பதில் எனக்கீடானவர்கள் பூமியில் இல்லை' என்று
முன்னமே அர்ஜுனனிடத்தில் சொல்லியிருந்தாள். அதனால், அந்தக்
கிருஷ்ணஸஹோதரியான ஸுபத்திரை முதலில் தேரிலேறிக் குதி
ரைகளுக்கு மங்களகாரியங்களைச்செய்து குதிரைகளின் கடிவாளங்
களைப் பிடித்தாள். வீரனாகிய அர்ஜுனன், அந்தச் சன்னியாசிவேஷத்
துக்குரிய அடையாளங்களைக் களைந்து கவசத்தையணிந்துகொண்டு
பெரிய வில்லைக் கையிற்பிடித்து வெள்ளைவஸ்திரத்துடன் அந்தச்
சிறந்த தேரிலேறினான். அவன் இந்திரன்கொடுத்த கிரீடத்தையும்
ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டு புறப்படத் தொடங்கினான்.
அம்பையும் கத்தியையும் வில்லையுந்தரித்த புருஷச்ரேஷ்டனான அர்
ஜுனனையும் கையும் கடிவாளமுமாக அவனுடன் தேரிலிருக்கும் சுபத்
திரையையும் கண்டு கன்னியாந்தப்புரத்தில் பெரிய இரைச்சல்

உண்டாயிற்று. அப்போது, அங்குள்ள கன்னிகைகள், கிருஷ்ண ஸஹோதரியான சுபத்திரை போவதைப்பார்த்து, 'சுபத்திரையே! அழகாகப் பேசுகிறவளே! கிருஷ்ணனுடைய அன்பனும் வீரனு மான அர்ஜுனனைக் கணவனாக அடைந்து எல்லாமனோரதங்க ளும் நிறைவேறினவளானாய். மஹாபாக்கியமுள்ள ஸுபத்ரையே! இனிமையாகப் பேசுகிறவளே! எல்லா மனிதருள்ளும் சிறந்தவ னும் எல்லா உலகங்களிலும் மஹாரதனும் வீரனுமான அர்ஜுன னைக் கணவனாக அடைந்தாய். கிருஷ்ணஸஹோதரியான உன்னை எல்லாப் பெண்களிலும் சிறந்தவளாக நினைக்கின்றோம். ஓ! சுபத் திரையே! உன் கிருகத்துக்குப்போ. உனக்கு உன் பந்துக்களு டன் சேர்க்கையுண்டாகக்கடவது' என்று சொன்னார்கள். ஸந்தோஷ முள்ள ஸகிகளினால் இவ்வாறு சொல்லிச் சிலாகிக்கப்பட்ட ஸுபத் ரை, பிறகு, அடக்கமும் வேகமுமுள்ள குதிரைகளை மறுபடியும் ஓட்டினாள். அவளுடைய தோழிப்பெண், கையில் சாமரம் வைத் துக்கொண்டு அவள் பக்கத்திலிருந்தாள். பிறகு, இரைச்சலுடன் கன்னியாமாடத்தின் வாயில்வழியாக வெளியேவருகின்றதும் மேக கர்ஜனம்போன்ற சப்தமுள்ளதுமாகிய அந்த உயர்ந்த தேரை ஜனங்கள் கண்டனர். ஸுபத்ரையினால் குதிரைக் கடிவாளங்கள் பிடிக்கப்பட்ட அப்பெருந்தேரின் சத்தம் ஆகாசத்தில் மேககோஷம் போலிருப்பதை நகரத்தில் வஸிக்கும் ஜனங்கள் கேட்டனர். ஸுபத்ரையினால் ஓட்டப்பட்ட உயர்ந்ததேரில் அவளுடன் இருந்த அர்ஜுனன், கங்கையுடன்சேர்ந்த கைலாசம்போல விளங்கினான். ஜனமேஜயரே! மஹாரதனான அர்ஜுனன், சுபத்ரையுடன்சேர்ந்து, இந்திராணியுடன்சேர்ந்த இந்திரன்போலவும் விளங்கினான். புகழ் பெற்ற ஸுபத்ரை அர்ஜுனனால் எடுத்துக்கொண்டு போகப்படுகிற தைப் பார்த்து அனேக ஜனங்கள் ஓடிவந்து கலகலவென்று சப்தங் கள் செய்து, 'யாதவர்களுடைய குலத்துக்கு லக்ஷ்மிபோன்றவளும் இன்சொற் சொல்லுபவளுமாகிய ஸுபத்ரை தன்மீது விருப்ப முற்ற அர்ஜுனனுடன் தானும் விருப்பமுள்ளவளாகப் போகின் றாள்' என்றனர். சிலர், கோபம்கொண்டு, 'பிடியுங்கள்; அடியுங் கள்; தாமதம்வேண்டாம்' என்று சொல்லி நாலுபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு ஆயுதங்களைப் பொழிந்தனர். இவ்வாறுபேசு கின்ற ஜனங்களுடைய சப்தம் மிகப் பெரியதாயிருந்தது. அந்த வீரன், அந்த ஜனங்களுடைய கூச்சலினால் யானையைப்போலப் பீடிக்கப்பட்டு, யாரையும் கோபமூட்டாமல் சரமாரிகளைப் பொழிந் தான்; தம் ஒலியினால் ஜ்வலிக்கின்ற கூரிய அம்புகளை அரண்மனை களிலும் தனவான்களுடைய வீடுகளிலும் பிரயோகித்தான். அர்

ஜுனன் அந்த உயர்ந்தபட்டணத்தைக் கருடன் சமுத்திரத்தைக் கலக்குவதுபோலக் கலக்கி ரைவதகபர்வதத்தின் குகையைப்பார்த்துக்கொண்டே சென்றான்.

இருநூற்றுநாற்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.
ஸுபத்ராஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(துவாரகையிலிருந்து வெளிப்பட்ட அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் 1 விப்ருதுவை ஜயித்துக் காண்டவப்பிரஸ்தம் சென்றதும், யுத்தத்திற்கு ஆரம்பித்த மற்ற யாதவர்களைப் பலராமர் தடுத்ததும், அவர் அர்ஜுனனைக் கோபித்ததும்.)

பலசாலியான விப்ருதுஸ்ரவஸ் என்பவன், புருஷஸ்ரேஷ்டனான கிருஷ்ணனுடைய கட்டளையினால் பெரியசேனையுடன் ரைவதகமலையில் எப்போதும் இருந்தான். கிருஷ்ணன் ஊரைவிட்டுப்போயிருந்தபொழுது, பலராமனுக்கு ஒப்பானவனும் நகரத்தை விருத்திசெய்பவனுமான விப்ருதுஸ்ரவஸ் நகரத்துரக்ஷகனாக இருந்தான். பாண்டவன் புறப்படுகிறதையறிந்து விப்ருதுஸ்ரவஸும் புறப்பட்டான். ஊர் இரைச்சலைக் கேட்டுத் தன் சேனையை ஏவினான். அவன், வழியில்வந்து, ஆகாயத்திலிருந்து ஸூர்யன்வருவதுபோலத் துவாரகையின் கோபுரவாயிலிலிருந்து வருகின்ற அர்ஜுனனைக் கண்டான். வில்லைத்தரித்து மின்னலோடுகூடிய மேகத்தைப்போலிருந்த அர்ஜுனனைக் கண்டதனால் யாதவவீரர்களுக்கு ஆச்சர்யமுண்டாயிற்று. தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கிளம்புகின்ற அந்தச் சேனையைக் கண்டு, மங்களகரமான சொல்லைச்சொல்லுகின்ற ஸுபத்ரை, மிக்கபிரியத்துடன், 'புருஷஸ்ரேஷ்டனே! நீ யுத்தம்செய்யும்போது அந்த யுத்தகாலத்தில் உன் தேரை நடத்தவேண்டுமென்பது நான் வெகுநாளாகக்கொண்டிருந்த எண்ணம். பார்த்தனே! வேகமும் பராக்ரமமும் ஒளியும் பலமுமுள்ள மஹாத்மாவாகிய உனக்கு ஸாரதியாகும்படி நான் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னாள்.

அவள் இவ்வாறு சொல்ல, அதைக்கேட்ட அர்ஜுனன், மகிழ்வுற்றுத் தன் அன்புள்ள மனைவியைநோக்கி, 'ஸுபத்ரையே! நீ குதிரைகளை அடக்காமல்விடு. அவை விப்ருதுவின் சேனையில் பிரவேசிக்கட்டும். பலருடன் யுத்தம்செய்து உன்னைச்சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லக்கருதிப் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற எனது கைவன்மையைப்

---

1 இவனுக்கு விப்ருதுஶ்ரவஸ் என்றும் பெயர் வழங்கும்.

'பார்' என்று சொன்னான். ஜனமேஜயராஜரே! அர்ஜுனனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த ஸுபத்ரை அப்போதே ஸந்தோஷத்துடன் குதிரைகளை ஓட்டினாள். உடனே, அவை சேனையில் பிரவேசித்தன. பெரியவாத்தியங்கள் அடிக்கப்பெற்றதும் கொடிகள் தூக்கிக்கட்டப்பட்டதுமாகிய அந்தவிப்ருதுவின்சேனை உற்சாகத்துடன் அர்ஜுனனையே எதிர்த்தது. அந்தச்சேனைவீரர்கள், அனேகவிதமான வடிவங்களோடுகூடிய ரதங்களின்மேலும் மிகுந்தவேகமுள்ள உயர்ந்தகுதிரைகளின்மேலுமிருந்து பாணவர்ஷங்களை வர்ஷித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்தனர். உயர்ந்த அஸ்திரங்களையறிந்தவனும் எதிரிகளின் பாணங்களை ஜயிப்பவனுமாகிய அர்ஜுனன் தனது திவ்ய அஸ்த்ரத்தினால் அவர்களுடைய அஸ்த்ரங்களைத் தடுத்துப் பாணங்களினால் விசாலமான ஆகாசத்தை மறைத்தான். சிறந்த கைகளையுடைய அர்ஜுனன் க்ஷுரம்புகளினால் அவர்களுடைய பாணங்களையும் கிரீடங்களையும் தோள்வளைகளையும் கோதண்டங்களையும் தேரின் நுகத்தடிகளையும் ஏர்க்கால்களையும் தேரச்சுக்களையும் அதன் பலவகை யந்திரங்களையும் துணித்தான். அர்ஜுனன், எதிரிகளைக்கொல்ல விருப்பமில்லாமையினால், க்ஷுரம்புகளைச் சேதித்து அம்மஹாரதர்களை வில்லுகளும் கவசங்களும் ரதங்களும் இல்லாதவர்களாகச் செய்து, ஸந்தோஷத்துடன் தன் காதலியைநோக்கி, 'பார்' என்று காண்பித்தான். ஸுபத்ரை, அந்தப் பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கண்டு அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'அர்ஜுனா! நான் கிருதார்த்தையானேன். உனக்கு ஸுகமுண்டாகட்டும். நீ ஸுகமாகச்செல்' என்று சொன்னாள்.

அந்த விப்ருது, அர்ஜுனனோடு யுத்தத்துக்கு வந்துசேர்ந்த தன் சேனையைக்கண்டு, துரிதமாக ஓடிவந்து, 'நில்லுங்கள்; யுத்தம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னான். அப்போது, கடலில் காற்றினால் கிளப்பப்பட்ட பெரிய அலைகள் கரையைக்கடந்துபோகாமலிருப்பதுபோல யாதவர்கள் ஸேனாதிபதியின் சொல்லை அதிக்ரமிக்காமல் இருந்தனர். உடனே, புருஷச்ரேஷ்டனான விப்ருது உயர்ந்த ரதத்திலிருந்து சீக்கிரமாக இறங்கிப் புருஷச்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனிடம் சென்று ஸந்தோஷத்துடன் தழுவிக்கொண்டான். அவன், அர்ஜுனனைச் சந்தித்து, 'நீ, நெடுநாளாக இவ்விடம் வஸிப்பதைச் சங்கசக்ரகதாதாரியான கிருஷ்ணனால் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஸுபத்ரையின்மேலுள்ள ஆசையினால் நீ செய்தவற்றில் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாததில்லை. ஜனார்த்தனர், யதிவேஷத்தோடுவந்த உன்னை அன்புகூர்ந்துதான் வீட்டில் வஸிக்கச் செய்தனர். பலராமரையும் தேவேந்திரனுக்குத் தம்பியான கிருஷ்ணனையும்

உனக்குப் பந்துக்களாக அடைந்திருக்கிறாய். பிரியமான தனஞ்சய! உன்னையும் ஸுபத்ரையையும் பற்றின ஆலோசனையில் மதுஸூதனர் என்னையே எப்போதும் மந்திரியாக விரும்பினவர். வீரனே! அப்போதே எல்லாஆயுதங்களும் நிரம்பிய இந்தச் சிறந்த தேரையும் உடன்வரும் இந்தச் சேனையையும் உனக்காகக் கட்டளையிட்டு, யாதவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்வதற்காகக் கிருஷ்ணன் உள்தீவுக்குச் சென்றார். வெகுகாலமாக மறைந்திருந்து இப்போது காதலியுடன் வந்துசேர்ந்த உன்னை உன் சகோதரர்கள் அனைவரும், தேவர்கள் இந்திரனைப் பார்ப்பதுபோலப் பார்க்கட்டும். யாதவஶ்ரேஷ்டரான சார்ங்கபாணி வந்தபிறகு, ஸுபத்ரையின் பின்னாலே ரத்னங்களும் தனங்களும் வரும். தனஞ்சயனே! க்ஷேமமாக வழியிற் செல்க; ஸுகம் பெறுவாயாக. வ்யஸனம் நீங்கின உனக்கு வ்யஸனம் நீங்கின உன் சுற்றத்தாருடன் சேர்க்கை உண்டாகக் கடவது' என்று சொன்னான். பிறகு, அர்ஜுனன், கிருஷ்ணனுடைய அபிப்பிராயத்தையறிந்து சந்தோஷமடைந்து விப்ருதுவை நமஸ்காரஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, முன்னமே அர்ஜுனனுக்காகவென்று கிருஷ்ணனால் கட்டளையிடப்பட்டதும் எல்லா இரத்தினங்களும் உபயோகத்திற்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களும் நிரம்பினதுமாகிய கிருஷ்ணனுடைய ரதத்தில் ஏறிப்போயினன்; பொன்மயமும் கிரமமாக அலங்கரிக்கப்பட்டதும் சைப்யஸுக்ரீவங்கள்முதலிய குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும் கிங்கிணிகள் வரிசையாகக் கட்டப்பட்டதும் எல்லா ஆயுதங்களும் நிரம்பினதும் மேககர்ஜனைபோன்ற சப்தமுடையதும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியைப்போற் பிரகாசிப்பதும் எதிரிகளின் சந்தோஷத்தைக் கெடுப்பதுமாகிய தேரிலேறி, யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாகக் கவசந்தரித்துக் கத்திபிடித்து மணிக்கட்டில் நாண்தழையும் விரலுறையும் போட்டுக்கொண்டு பின்னேவரும் சேனையுடன்கூட, ஆகாயத்திற் போவதுபோன்ற வேகமுள்ள ரதத்தில் ஸுபத்ரையை ஏற்றிக்கொண்டு தன் நகரத்தை நோக்கிச் சென்றான். அந்த ஸுபத்ரை கொண்டுபோகப்படுகிறதைக் கண்டு சேனையிலுள்ள ஜனங்களனைவரும் கூவிக்கொண்டு துவாரகா நகரத்தைநோக்கி ஓடினர்.

அவர்களெல்லாரும் ஸுதர்மையென்கிற ஸபைக்குப்போய் ஸபையின் காவலாளியினிடம் அந்த அர்ஜுனன் செய்கையை முழுதும் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லைக்கேட்டவுடன், ஸபைக் காவலாளியானவன் யுத்த ஸன்னாகம் செய்வதற்காகப் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கோஷமுள்ள பேரிகையை அடித்தான். அந்

தச்சப்தத்தினல் போஜர்களும் விருஷ்ணிகளும் கலக்கப்பட்டு ஒன்று சேர்ந்து உள் த்வீபத்திலிருந்து உடனே கிளம்பினர். அவர்கள் அன்னபானங்களைவிட்டு நாலுபக்கங்களிலிருந்தும் வந்துசேர்ந்தனர். அங்கே மஹாரதர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமாகிய விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களும், பொன்மயமானவையும், விலைபெற்ற மெத்தைகளுள்ளவையும், ரத்னங்களினாலும் பவழங்களினாலும், விசித்ரமானவையும், ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியைப்போன்ற ஒளியுள்ளவையுமான ஸிம்மாஸனங்களில், அக்னிஹோத்ர குண்டங்களில் அக்கினிகளிருப்பதுபோல, நூற்றுக்கணக்காக வீற்றிருந்தனர். தேவர்களைப்போல உட்கார்ந்திருக்கும் அவர்களுடைய ஸபையில், வேலைக்காரர்களுடன் கூடிய ஸபைத்தலைவன் அர்ஜுனன் செய்ததைச் சொன்னன்.

அதைக்கேட்டு, மதுபானத்தாற் கண்சிவந்த அந்த யாதவ வீரர்கள், பார்த்தன் செய்ததைச் சகிக்காதவர்களாகிக் கோபத்துடன் கிளம்பினர்; 'சீக்கிரம் ரதத்தைப் பூட்டுங்கள். ஈட்டிகளையும் வில்லுகளையும் விலையுயர்ந்த பெரிய கவசங்களையும் கொண்டு வாருங்கள்' என்று சொன்னர்கள். சிலர் தேரைப் பூட்டுங்கள் என்று சாரதிகளைக் கூவினர். இன்னுஞ் சிலர் பொன்னுபரணங்களையணிந்த குதிரைகளைத் தாங்களே தேரில் பூட்டினர். அந்த வீரர்கள் ரதங்களும் கவசங்களும் த்வஜங்களும் கொண்டுவரும்போது ஆரவாரம் மிகப்பெரிதாயிற்று. பிறகு, வனமாலை தரித்தவரும் மதுபானஞ்செய்தவரும் கைலாசமலையின் சிகரம்போன்றவரும் நீலவஸ்திரம் தரித்தவருமான பலராமர், மதத்தினல் கர்வமுற்று, பின்வருமாறு சொல்லலானர். 'யாதவர்களே! கிருஷ்ணன் பேசாமலிருக்கும்போது இதென்ன காரியம் செய்கிறீர்கள்? இவனுடைய அபிப்பிராயத்தை அறியாமல் கோபித்து வீண் கர்ஜனை செய்கிறீர்கள். சிறந்த புத்தியுள்ள இந்தக் கிருஷ்ணன் தன் அபிப்பிராயத்தை முதலிற் சொல்லட்டும். இவனுக்கு எது செய்ய இஷ்டமோ அதனைப் பின்வாங்காமற் செய்யுங்கள்' என்று சொன்னர். சிலாக்கியமாக எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகிய அந்தப் பலராமரது சொல்லைக்கேட்டு, யாதவர்களனைவரும், 'நல்லது, நல்லது' என்று சொல்லிவிட்டு மௌனமாயிருந்தனர்.

சிறந்தபுத்தியுள்ள பலராமர் சொன்னதைக் கேட்டவுடன், அவர்களெல்லாரும், மறுபடியும், ஒருமிக்கச் சபை நடுவில் உட்கார்ந்தனர். அதன்பிறகு, சத்ருக்களை வருத்துபவராகிய பலராமர், கிருஷ்ணனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லினர். 'மூவுலகங்களுக்கும் ஈசனே! நடந்ததையும் நடக்கிறதையும் நடப்பதையும் படைப்பவனே! கிருஷ்ண! ஜனர்த்தன! என் தலை

குனிந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? அச்சுதனே! நாங்களெல்லாரும் உன்னைப்பற்றி அர்ஜுனனுக்கு மரியாதைசெய்தோம். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் குலத்தைக் கெடுத்தவனுமாகிய அவன் அந்த மரியாதைக்குரியவனல்லன். தன்னைக் குலீனனாக நினைக்கிறபுருஷன் எவன், ஓரிடத்தில் அன்னத்தைப் புஜித்து அங்கேயே பாத்திரத்தை உடைப்பான்? முன்னமேசெய்த ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டாடிப் பின்னும் ஸம்பந்தத்தைவிரும்பியிருப்பவன் எவன்தான், தன் ச்ரேயஸை வேண்டினவனாயிருந்தால், இந்த ஸாஹஸத்தைச் செய்வான்? அவன் நம்மையெல்லாம் அவமதித்து உன்னையும் கவனியாமல் தனக்கு மிருத்யுவாகிய ஸுபத்ரையைப் பலாத்காரமாக இப்போது கொண்டுபோயிருக்கிறான். கோவிந்தா! கிருஷ்ணா! என் தலைமேல் காலை வைத்தான். காலால் மிதிப்பதைப் பாம்பு பொறுக்காததுபோல நான் இதைப் பொறுக்கவில்லை. இப்போது நானொருவனே இந்தப் பூமியில் கௌரவர்களை இல்லாமல் செய்வேன். இந்த அர்ஜுனன் செய்த அக்கிரமத்தை நான் பொறுக்கமுடியாது' என்றார். மேக முழக்கம் போலவும் துந்துபிவாத்தியம் போலவும் அவ்வாறு கர்ஜனைசெய்த பலராமரை அப்போது போஜர்களும் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களுமாகிய அனைவரும் ஒத்துப் பேசினர்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுநாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஹரணாஹரண பர்வம்.

(கிருஷ்ணன் பலராமருடைய கோபத்தைத் தணித்தபிறகு அர்ஜுனனை அழைத்துவர யாதவர்கள் சென்றதும், அர்ஜுனன் வெகுதூரம் போனதை விப்ரர்கள் சொல்லக்கேட்ட அவர்கள் திரும்பி வந்ததும், ஸுபத்ரையும் அர்ஜுனனும் காண்டவப் பிரஸ்தம் சேர்ந்ததும்.)

யாதவர்களெல்லாரும் தங்கள் பராக்கிரமத்துக்குத் தக்கபடி பலவாறு பேசினர். பிறகு, வாஸுதேவர், தர்மார்த்தங்கள் பொருந்திய ஒரு வசனத்தைச் சொல்லலுற்றார். 'யாதவர்களெல்லாரும் சேர்ந்து முன்னே நான் சொன்னதைக் கேளாமற்போனீர்கள். சென்றது சென்றதுதான்; ஒருபோதும் திரும்பிவராது. யுக்தியுக்தமாக நான் சொல்வதற்கு நீங்களெல்லாரும் சேர்ந்து செவி கொடுங்கள். அர்ஜுனன் இந்தக் குலத்திற்கு அவமானத்தைச் செய்தவனல்லன். அவனால் இப்போது விசேஷ கௌரவம்தான்

குனிந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? அச்சுதனே! நாங்களெல்லாரும் உன்னைப்பற்றி அர்ஜுனனுக்கு மரியாதைசெய்தோம். கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் குலத்தைக் கெடுத்தவனுமாகிய அவன் அந்த மரியாதைக்குரியவனல்லன். தன்னைக் குலீனனாக நினைக்கிறபுருஷன் எவன், ஓரிடத்தில் அன்னத்தைப் புஜித்து அங்கேயே பாத்திரத்தை உடைப்பான்? முன்னமேசெய்த ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டாடிப் பின்னும் ஸம்பந்தத்தைவிரும்பியிருப்பவன் எவன்தான், தன் ச்ரேயஸை வேண்டினவனாயிருந்தால், இந்த ஸாஹஸத்தைச் செய்வான்? அவன் நம்மையெல்லாம் அவமதித்து உன்னையும் கவனியாமல் தனக்கு ம்ருத்யுவாகிய ஸுபத்ரையைப் பலாத்காரமாக இப்போது கொண்டுபோயிருக்கிறான். கோவிந்தா! க்ருஷ்ணா! என் தலைமேல் காலை வைத்தான். காலால் மிதிப்பதைப் பாம்பு பொறுக்காததுபோல நான் இதைப் பொறுக்கவில்லை. இப்போது நானொருவனே இந்தப் பூமியில் கௌரவர்களே இல்லாமல் செய்வேன். இந்த அர்ஜுனன் செய்த அக்கிரமத்தை நான் பொறுக்கமுடியாது' என்றார். மேக முழக்கம் போலவும் துந்துபிவாத்தியம் போலவும் அவ்வாறு கர்ஜனைசெய்த பலராமரை அப்போது போஜர்களும் விருஷ்ணிகளும் அந்தகர்களுமாகிய அனைவரும் ஒத்துப் பேசினர்.

ஸுபத்ராஹரணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றுநாற்பத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஹரணாஹரண பர்வம்.

(க்ருஷ்ணன் பலராமருடைய கோபத்தைத் தணித்தபிறகு அர்ஜுனனை அழைத்துவர யாதவர்கள் சென்றதும், அர்ஜுனன் வெகுதூரம் போனதை விப்ருது சொல்லக்கேட்ட அவர்கள் திரும்பி வந்ததும், ஸுபத்ரையும் அர்ஜுனனும் காண்டவப் பிரஸ்தம் சேர்ந்ததும்.)

யாதவர்களெல்லாரும் தங்கள் பராக்கிரமத்துக்குத் தக்கபடி பலவாறு பேசினர். பிறகு, வாஸுதேவர், தர்மார்த்தங்கள் பொருந்திய ஒரு வசனத்தைச் சொல்லலுற்றார். 'யாதவர்களெல்லாரும் சேர்ந்து முன்னே நான் சொன்னதைக் கேளாமற்போனீர்கள். சென்றது சென்றதுதான்; ஒருபோதும் திரும்பிவராது. யுக்தியுக்தமாக நான் சொல்வதற்கு நீங்களெல்லாரும் சேர்ந்து செவி கொடுங்கள். அர்ஜுனன் இந்தக் குலத்திற்கு அவமானத்தைச் செய்தவனல்லன். அவனால் இப்போது விசேஷ கௌரவம்தான்